

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

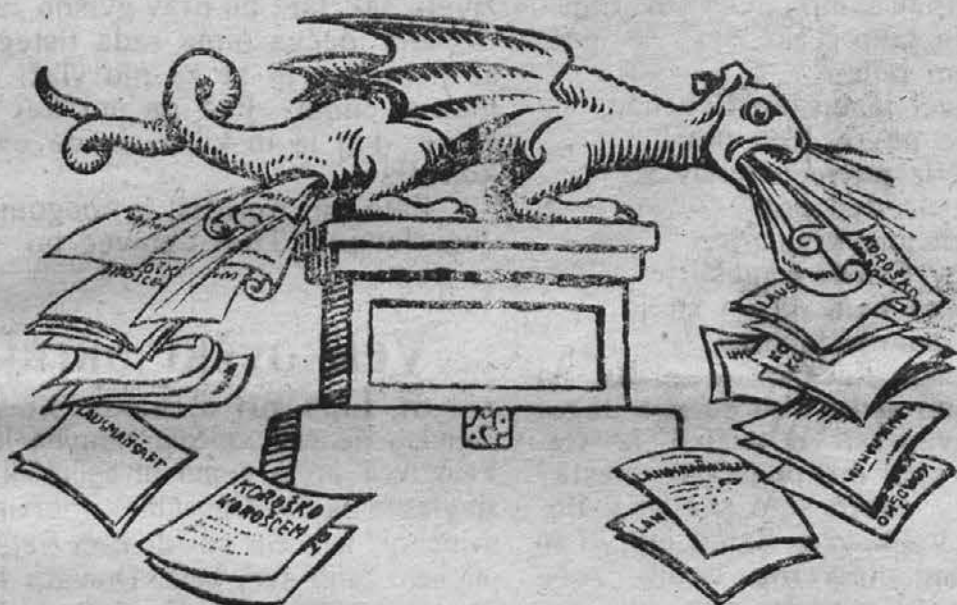
List izhaja vsak torek in petek.

Naročilna znaša: letočno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 14. septembra 1926.

Cene inseratom: enostopna petstvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Korošci in Korošice! Domovina Vas zopet kliče v Velikovec! Nemčurji še vedno ne dajo miru: v nedeljo, 19. t. m. hočejo zopet prirediti v Velikovcu shod. Ker nimajo v coni A dovolj svojih ljudi, jih hočejo privleči iz cone B. Boste, Korošci, dovolili, da bi nemčurji prodajali vašo sveto zemljo tujcu? Spomnite se, kaj ste 5. sept. prisegli na velikovškem shodu!!

Nemški lintvern
bruha še zadnji gift iz vseh teleznih od-
prtih, predno poglne.

8000 — 100

Vsi se spominjamo, kako so plačani nemški hujskači vpili, ko je naša vlada povodom kolekovanja bankovcev zadržala 20 %. Srbi nas hočejo oropati za denar, so kričali, čeravno smo dobili za zadržani denar uradne pobotnice, za katere nam bo vlada plačala svojčas zadržani denar nazaj.

In sedaj? Sedaj je vse tiho! Noben hujskač se ne zgasi. „Lausmannschaft“ in „Koroško Korošcem“ molčita. Zakaj molčijo vsi? Ker dobro vedo, da mi v coni A te novice ne smemo zvedeti, sicer bi še največji nemčurji ne glasovali več za Avstrijo.

Nekaj strašnega se pripravlja v Avstriji. Po najnovejših vesteh bodo v Avstriji zamenjali denar v kratkem po relaciji 1 : 20 in v desetih letih zopet na novo 1 : 4, to se pravi, da se bo plačalo za 8000 današnjih kron

PODLISTEK.

Pavliha na Koroškem.

Hvala Bogu, zopet sem sam! Špelca je šla domov k svojim starišem, tri tedne bo že tega. No, saj nič ne rečem, saj ni napačna ženska. Sicer ima res malo prešpičast jezik in ne pusti nobenega človeka na miru, pa sitna je tudi in vedno hoče prav imeti, ampak če sem potrpežljiv in jo lepo ubogam, tedaj se pa čisto dobro razumeva. No pa vse eno sem bil vesel, da je šla domov.

V tem času, kar sem zopet sam, sem prepotoval skoraj vso cono A. Nisem imel sicer namena, da bi bil agitiral, vendar pa sem porabil vsako priliko, da bi se prepričal, kako sodi ljudstvo o Nemški Avstriji in o Jugoslaviji.

Najprej moram omeniti, da je postalo naše ljudstvo zelo, zelo zavedno. V gostilnah, na vlaku, doma, povsod zabavlja preprosto ljudstvo čez nemčurje. Staro in mlado stiska pesti in

grozi avstrijskim podrepnikom. Majhne otroke, ki niti še ne hodijo v šolo, sem slišal kričati: E—ruk, Švaba! Veseli me pa, da pustijo naši ljudje mirne in pametne Nemce na miru.

Preteklo zimo in pomlad sem preživel v Nemški Avstriji in le predobro vem, kako smo tam stradali. Medtem pa, ko je ubogo ljudstvo umiralo od gladi, je dunajska vlada delala dolgove, nakupovala živila, sladkor, petrolej itd. ter pošiljala vse to v Celovec za agitacijo. In vse to blago daje zdaj celovška gospoda avstrijskim agitatorjem, naj ga zastonj ali pa skoraj zastonj razdele med Slovence. Govoril sem z nekim kmetom, ki ima svojo hišo blizu demarkacijske črte. Rekel sem mu, da ni lepo, da se da podkupovati. In kaj mi je odgovoril?

Kakor vsak pošten kristjan, črtim tudi jaz hudiča iz dna svoje duše. Če bi se me pa usmilil in mi prinesel en žakelj cekinov, bi mu pa gotovo rekel boglioni, pa še tace bi mu kušnil. Za nobeno ceno pa bi mu ne dal zapisati svoje duše! Avstrijski agitatorji

so še bolj nagravnji ko sam vrag. Če mi pa kaj prinesejo, pa rad vzamem, posebno, če mi dajo zastonj. Da bi pa zato glasoval za avstrijsko lumparijo, mi pa niti na misel ne pride. Saj vsi dobro vemo, kam pes tace moli! In tako ne mislim samo jaz, ampak vsak pametni Korošec.

Mož je imel sicer prav, ampak dopadlo mi to ni.

Avstrijski agitatorji dobivajo v Celovcu razno agitacijsko blago zastonj ali pa skoraj zastonj in bi ga morali tako tudi razdeljevati. Prepričal sem se pa, da delajo ti sleparji prav dobre kšefte in si polnijo svoje haržate. Tako na primer sem izvedel, da dobivajo škatljičo vžigalic po 4 krajcarje našega denarja. In koliko zahtevajo od vas? To je čisto navadna goljujija! Če vas oblasti ne branijo teh sleparjev, imate — vsaj po mojem mnenju — pravico, da se jih branite sami. Jaz bi takemu ciganu vse-pobral, plačal pa nič. Pa naj me toži, če me more in če se upa! Se bo proketo premislil!

(Dolje prihodnjic.)

najprej 400 novih kron in v desetih letih za teh 400 kron zopet drugih 100 novih kron. Od 8000 K bo ostalo kmetu le še 10 K! — Lahko si sedaj vsak kmet zase preračuna, koliko denarja bi mu v Avstriji še ostalo, če bi bil tako neumen, da bi glasoval za njo.

Hlevi in kašče so v Avstriji že davno prazni, sedaj se bodo spraznili še haržati — in kmet bo berač.

Torej: Koroško Korošcem! Jugoslaviji in ne Avstriji!

„Kärntnertag“ na Dunaju.

Pri nas imajo s takimi prireditvami smolo, zato so se šli na Dunaj kazat. Pa tudi tam jih zasleduje smola. V nedeljo, 5. t. m. so mislili spraviti ves Dunaj na noge, prišlo pa je samo par sto ljudi, morali so odpovedati demonstracijo za Westungarn, da je bilo več Kärntnerjev. Bog jih nima rad, zato je ves dan deževalo. Govorniki so bili tako prehlajeni, da jim beseda ni šla iz ust. Od ljudi so zahtevali, da bi kričali. Ko pa to ni šlo, je pa govornik kar sam napovedoval, kedaj je treba klicati „hoch in heil“ in kedaj „pfui“. Govorniki so seveda udrihali po Jugoslovanih in Srbih, po antanti in socialistih (imenovali so jih „feige Verräter“) — samo proti Habsburgovcem in menda Hohenzollerncem niso smeli govoriti. Zato so pa demonstranti zapeli „Die Wacht am Rhein“ in „Deutschland über alles“. Srboritost jih torej še ni minila. Prav lušno je tudi bilo, da so „Kärntnerji“ napovedali vojsko vsemu svetu kar na svojo pest!

Zelo zanimivo je tudi to, da so naši „Kärntnerji“ prav nesramno nagнали socialističnega govornika. Bil je to poslanec Leuthner, katerega so prej vabili z medenimi besedami, ko pa se je prikazal, so ga izžvižgali, šinfali z imeni „Judensozi, Saujud, hauts den Juden!“ Predsednik zborovanja dr. Knappitsch iz Celovca ga je sunil z govorniškega odra, nikdo ga ni poslušal. Pri nas se obešajo nekateri socialisti nemškimi nacijonalcem za šesln, Leuthner pa pravi, da je tem nemškim nacijonalistom cel Kärnten in vse drugo samo „ein Schein für die Niedrigkeit persönlicher Zwecke“, ein Mäntelchen für die Gemeinheit der Wahldemagogie“. Glavno jim je gonja proti socialistom. Naj si te stvari uredijo med seboj! Čudno se nam zdi, da na Dunaju nemški nacelnik ne pustijo govoriti socialistom, to se jim zdi v redu, če pa pri nas nemških oslarij ne maramo poslušati, pa je to „Gewalt“.

Nas zanima samo to, da je bila na Dunaju „die Kärntner Kundgebung — eine deutschnationale Posse“ (Arbeiterzeitung z dne 6. t. m.), da se tam ni agitiralo za „Koroško Korošcem“ ampak za „Koroško Nemcem“ ter da so s tem doživeli veliko polomijo.

Še večjo pa jim bomo pripravili mi z glasovanjem.

Celovec.

Naša pravljica še pomni, da je bilo včasih na tem mestu, kjer stoji danes Celovec, veliko močvirje, v ka-

terem je strašil lintvern. Slovenski kmet je lintverna ubil, svet iztrebil ter napravil rodovitno zemljo. Potem šele so se začeli zbirati nemški kramarji in plemenitaši. Na celini, ki jo je pripravil slovenski kmet, je nastalo mesto Celovec ali nemško Klagenfurt.

Nemci danes vpijejo, da brez Celovca ne moremo živeti. Tisti, ki vlečejo na nemško stran, to neumnost seveda ponavljajo, ker pač dobivajo vso modrost iz Celovca.

Mi pa pravimo: okoličani smo shajali brez Celovca, ko ga še bilo ni, ko je še lintvern tam strašil, mi smo pripravili tla za mesto in ves čas je to mesto živelo od nas, pa ne narobe. Svojih pridelkov nismo tam pridelovali, svoje živine nismo tam redili, pač pa smo s tem, da smo prodajali v Celovec, zredili par zarukanih telet, ki mislijo, da se svet okoli njih suče in da smo mi zato na svet prišli, da nas smejo šinfati „bindische troteln“. Prav dobro smo si zapomnili Celovčane in njihovo „Viehverwertung“, posebno med vojsko, ko so se vse rekvizicije vodile iz Celovca. Tedaj nismo slišali v mestu nobene sladke besede, ampak samo „pefel“ in „mus“, pa če je še tako težko šlo. Že naša stara pesem poje:

„V Celovci je biv an Bebenau,
Ki je vse pavre dreti navl
Buh je čriz pavre usmilov se,
Fovšnja na den gre!
Smo meli ane krajcarje,
Pa smo v Celovec zanešli je.
Gospudi se nam pa vn smijo.
Ko njim suknje slika mo!“

V resnici! Fovšnja je prišla na dan posebno sedaj, ko so nas Jugoslovani obvarovali rekvizicij iz Celovca. Ali smo mi pogrešali mesta? O ne, prav dobro smo shajali v Borovljah in Velikovcu. Samo oni, ki so bili navajeni lintverna hoditi zobe štet, samo oni mogoče niso bili zadovoljni. Pa tudi ti bi gotovo drugače govorili, ko bi bili v zadnjem poldrugem letu občutili nemškoavstrijske rekvizicije. Potem bi gotovo ne kričali, da ne morejo nič prodati, ker bi že rekvizicije za to skrbele, da bi ničesar ne imeli.

In komur se niso oči odprle poprej, temu so se morale odpreti po odprtju demarkacijske črte. Kaj smo doživeli? Ali res ne moremo živeti brez Celovca? Našli smo, da imajo tam trikrat manj vreden denar, da imajo za vse naše pridelke „Höchstpreise“, pa tako nizke, da se pri nas vsaka roba mnogo bolje proda, druge reči pa so v Celovcu ravno tako drage kakor pri nas ali pa še dražje. Edino špilce, pa mogoče še kakšno malenkost se dobi boljši kup. Od tega pa vendar ne moremo shajati: Celovec je prav lepa reč — od daleč, ko pa blizu prideš, najdeš policaja, ki ti vzame blago, ako nočš pod ceno prodajati.

Mi smo torej skusili, da brez Celovca prav lepo shajamo, skusili pa smo tudi, da nam Celovec, dokler je pri Nemški Avstriji, prav nič ne pomaga. Poskusimo še tretjo pot, da spravimo Celovec k Jugoslaviji. Edino tedaj nam bo na korist. Dokler pa se bo iz mesta rekviriralo in bodo tam predpisovali „Höchstpreise“, tako dolgo

nam je v pogubo.

Ali bo pa šel Celovec k Jugoslaviji? Ali je to mogoče?

Pa še kako mogoče! Le pomislite! Nemci so morali že dvakrat prirediti svoje „Abwehrversammlunge“. Proti komu? Proti nam gotovo ne, saj pravijo, da smo vsi zanje! Torej vendarle proti Celovčanom samim! Mora jih biti že precej tam, ki vlečejo na našo stran. In teh bo zmiraj več, posebno tedaj, ko jim mi pokažemo pot, kajti oni so že prebridko skusili, da brez nas in naših živil res ne morejo shajati. V Nemški Avstriji nimajo proste trgovine in mesto brez proste trgovine je mrtvo. Poglejte Maribor! Prej je bil manjši ko Celovec, sedaj pri Jugoslaviji pa ima še enkrat toliko prebivalcev ko prej — Celovec pa nazaduje. To Celovčani sami najbolje vedo. Niso padli na glavo, da bi šli v pogubo.

Zdi se nam, da je s Celovcem tako kakor z ljubico. Sprva noče nič slišati, potem se brani z napetimi ušesi, na konec pa pride tisti sramežljivi „ja“. In fant, ki se dečli ponuja in ji zatrjuje, da brez nje ne more živeti, tak fant bo prav gvišno zavozil. Nobena dečva nima rada tistega, ki se ji ponuja in se za njo vlača kakor mokra cunj. Pač pa oni kaj velja, ki ve, kaj je in ki se ne da oviti okoli prsta.

Zato pa, Korošci, le pogumno v Jugoslavijo! Tudi Celovec bo prišel za nami.

Velikovški okraj.

Št. Lipš pri Ženeku. Ko se je preteklo nedeljo vračala skupina ljudi iz Velikovca proti domu in so prišli blizu zloglasne Škofove gostilne, pridrvijo ven nemčurji, na čelu jim domače frajlice, in pričnejo tuliti svoj heul. Domača hči pa je vpila: „Nieder mit Serbien, nieder mit den Serben!“ Eden od razgrajčev, Valentin Petek, je napadel dejansko nekega našinca in mu iztrgal slovenski znak. Sploh grozijo Škofovi, če zmagajo Nemci, ljudem z ubojem! Antanta, kje si? Sin tega gostilničarja Pörč je član plebiscitnega odbora. Pričakujemo, da se oblast malo pobriga za to nemčursko gostilno, kjer človek že pri belem dnevu ne gre varno mimo! Če ne, — —!

Tinje. V četrtek, 9. t. m. so napadle nemčurske barabe našega g. župnika Meška in g. bogoslovca Trabesingerja na cesti pri Dolini. Pobili so ju na tla, davili in pretepali. Zadal so jima težke rane ter ju končno oropali. Posebno težko je poškodovan g. pisatelj Meško. Če bi ne bil prišel nimo avto z angleškim polkovnikom, bi ju bili gotovo ubili. Ljudstvo farbajo, da je vera v nevarnosti, naše duhovnike pa pobijajo. Nemška kultura!

Krčanje. Pustriški fajmošter Plie-mitscher je prišel takoj drugi dan tožit svojo nesrečo na grebinskem „Kärntnertagu“ naši Mežnarici. Namazala ga je s putrom. Njenemu Mihcu je bil ta visoki obisk bolj všeč ko lansko leto obisk folksverovcev, pred katerimi se je skril v dimnik. Drugič še več!

Žel. Kapla. Julija Breznik (ona so piše Wriessnig) je dala naši Nanci Tepičnikovi 25 K, da bi volila za Nemce,

Nanca je dala denar nam v naše propagandne namene. Breznikovi se zahvaljujemo za ta dar ter jo prosimo, da nam pošlje še več po kakšni naši osebi. Judež je dobil 30 srebrnih rajniš, naše duše pa cenite predober kup, ko dajate samo po 25 K za eno.

Žel. Kapla. Iz naših krajev nas je bilo na shodu v Velikovcu okoli 600. Prav lepo je bilo, le žal nam je, da ni bilo nemčurjev. V Grebinju se nam je bolj dopadlo. Če bo treba, kar v cajtnge dajte, da pridemo zopet, kamor bo treba. Na naši zemlji se ne damo več teptati!

Žel. Kapla. Pomožni orožnik g. Filip Grubelnik je dobil iz Celovca sledečo razglednico: Hochwohlg. Herr Gendarmierfizemeister, halten sie Ihr Bunkerl bereit, denn sonst wird die Zeit zu kurz bemessen sein. Von einer treudeutschen Kärntnerin. — Za počt! Prosimo, treudeutsche Kärntnerin, pišite nam še kaj!

Grebinj. Preljubi moj „Korošec“! Ko bi ti vedel, kako se mi, revček, smiliš, ker gospodje niso s tabo zadovoljni. Ampak le potolaži se! Če te gospodje ne marajo, te imamo pa mi kinetski ljudje tem rajši. Ti si naš, mi smo pa tvoji. Zato pa piši tako, da bo nam prav. Proti Nemcem nimamo nič, nemčurje pa sovražimo bolj ko živnega vruga. To sodrigo bi najrajši kar pobili. In vsakdo, ki te ljudi zagovarja, je nas sovražnik. Če je že ves svet pozabil, kaj so te nemčurske zverine počenjale z nami lansko leto, mi ne bomo tega nikdar pozabili. Za to druhal je tudi najgrša beseda prelepa. Če bi naše oblasti in plebiscitna komisija vedele, kaj je njihova dolžnost, bi bile te ljudi že davno pobesile. Zato pa, dragi „Korošec“, piši tako, kakor si pisal doslej, ali pa še bolj ostro, pa bomo prijatelji. Če pa nočeš, si bomo pa ustanovili drug svoj list. Zdaj smo mi gospodarji na naši zemlji! To naj si vsak zaponi, pa naj bo Peter ali pa Pavel!

Grabštanj. V nedeljo, 29. avg. se se pokazale tudi pri nas neke zastave, o katerih ne vemo, kaj so pomenile. Bile so razobešene na Kogelnikovi hiši, katefe gospodar je obsojen na pet let ječe, sin Fritz pa sedi tudi v zaporu. Tej hiši se je pridružila tudi Lemmenova. V bližnjem St. Petru pa je imel nekdo celo toliko korajže, da je obesil bandero pozno zvečer na zvonik. Pa drugo jutro je ni bilo več. Visela je menda za mračnike in sove.

Vabnja vas. Odkar je jugoslovanska zmaga gotova, so naši nemčurji kar pobesneli in več ne vedo, kaj delajo. Po večerih se jih zbere cela tolpa, ki rjove in tuli okrog domov poštenih Slovencev kakor divje zveri. Že od daleč jih spoznaš po njihovem večnem „heu, heu“. Pa ne smete misliti, da hočejo sena. Neumni, kakor so že, bi radi oponašali nemški „heil“. Pa te opice ne znajo dobro nemško, zato pravijo „heu, hei ali hau“. Kakor bi psi lajali. S tem lajanjem se navdušujejo za falirano Nemško Avstrijo. V noči od 5.—6. sept. so imeli svoj prvi pohod od Virnje vasi nimo gostilne Bužlej do Vabnje vasi. Bilo jih je kakih 25. Kdor se bo mudil kedaj v Vabni vasi, naj ne zamudi prilike ter si ogleda to menažerijo. Na ogled bo samo še kratko časa. Oktobra mesca, ko bo glasovanje za nami, namerava

odpotovati v obljubljeno deželo vseh banditov — Nemško Avstrijo.

Obirsko. Zidar Andrej Lučovnik je prišel k nam agitirat za Nemško Avstrijo. Trep neumni! Škoda za vsak korak, ki ga napraviš med nas. Če si se ti prodal, misliš, da se bomo tudi mi. Nam se zdi, da ti manjka več kolesc v glavi! Tudi Mihevc Maks jo pričaj večkrat med nas. Maksrl, povej nam to kunšt, kako se lahko živi brez dela! Vsi pridno delamo, pa nam gre le še trda. Tisto fotografiranje ne nese. Tistih 400 K, ki si jih dobil za Ribičevo junico v maju 1919, je menda tudi že pošlo. Pri aprovizaciji med vojsko je že šlo, a sedaj je nimaš več. Čudno je to: precej rejen si! Koliko tavžent si pa dobil za kupovanje duš? Si dobil judeževe groše v nemških ali naših kronah? Maksrl, ti nemčurska uš, kmalu boš vidla, kaj je kršen duš! Počasi, pa gvišno se bliža čas rajtnge.

Vetrinj. Potrebno je, da si zapomnimo Slovenci gostilno pri Hofmanu, ki stoji ob cesti med demarkac. črto in sedanjim postajališčem Vetrinj. Ti gospodarji so nam Slovincem zelo sovražni. Ko so prignali lansko vigrad tu mimo folksverovci že vse opljuvane, pretepane in izmučene Setane, so jih Hofmanovi ljudje, tako posebno mož in žena, grozno obdelavali in vpili, da jih morajo postreliti in pobesiti. Ko so zasedli slov. Koroško Jugoslovani, je gospodar skril svojo kosmato dušo. Zdaj pa jo je začel zopet kazati. Imajo namreč tu Nemci in nemškutarji svoje središče in sestanke. Ostudno pa je, kako se vede nakarica, rojena Slovenka iz Kominare vasi. Ista se proti Slovincem obnaša, izzivalno nosi nalašč izzivalne trake in noče razumeti in govoriti več slovensko. V tej gostilni se tudi trpi, da se šunta od strani ljudi najslabše vrste proti Slovincem in Jugoslovij. Zapomniti si je treba tudi tiste ljudi iz okolice, posebno iz Vetrinja, ki se delajo nam Slovincem prijazne, a se shajajo tu, v kuhinji s „Heimatdienstlerji“ iz Celovca. In ta gostilna je še vedno odprta? Kaj takega je mogoče samo na Koroškem!!

Škocijan. Nisem nikdar mislila, da imajo tud v Škocijanu tako manjrih otroke; seveda je tudi mnogo izjeme. Šla sem namreč iz Škocijana skoz Klopinj od sv. maše. Bile so tam pod nekim češpljon takozvane nemčurske frajljice. Kaj mislite, kako so pozdravile? Mogoče mislite, da lepo slovenski. Nikakor ne, ampak nemški! Toda ni bil samo pozdrav, bilo je tudi takozvano nemčursko lajanje. Ne vem, kje se tega učijo. V šoli gotovo ne; torej gotovo le doma.

Opozarjam stariše naj učijo svoje otroke boljših manir. Ako že nočejo Slovence pozdravljati v slovenskem jeziku, naj bodo rajši tihi ter naj ne lajajo za človekom, kot kak razdražen psiček.

Zatorej, dragi starši, kje je manira Vaših otrok!?

Slov. dekle iz Šmarkeža.

Boroveljski okraj.

Medgorje. Čujte! Poslušajte ljudje, somišljeniki Nemške Avstrije, jutri vsi v „Klagenfurt“, tam dobite vse, prav vse, sladkor, kavo in različne druge stvari, vse, kar vam srce poželi, in vse zastonj. Tako je govoril in pravil po Podgradu in Goričah, ko se je zadnjič pripeljal iz Klagenfurta, ta že nam davno znani izdajalec naše domovine Johann Luschnigg pd. Vogr iz Gorič. Ta mož se dela učenjaka, kakor da bi bil absoviral vse visoke šole v Wienu, zraven je pa tak trap, da ne ve, kako je njegovi ženi ime.

No, kdor bi potreboval kake informacije, kje se dobijo nemški letaki, ta naj se zateče kar k Vogru, on mu bo že dal navodila, ali mu pa napravi škico

na polo papirja, kje da se nahaja uredništvo omenjenih letakov. Da pa je zanesljiv, to mora pa podpisati g. Andrej Kupejnik, gostilničar v Medgorjah, predsednik „izdajalskega kluba“. Tako dela ta izdajalec, ki prodaja svoj narod celovškimi kričanjem, kakor je prodal lškarjot Kristusa farizejem. Samo toliko je bil boljši lškarjot od Vogra, da je on prodal svojega gospoda za — srebrnjake, on pa prodaja narod za ničvredni avstrijski denar. Tako dela ta „velemožakar“! Laže, obeta vse, česar še nikdar ni videl, samo da bi ujel še kakega gimplina. Pa ne bo nič, g. Luschnigg! Poznamo vas in celovške kričanje in ne boste nas dobili z svojim sladkorjem, še manj pa z svojimi letaki, katere tako pridno nosite iz Celovca.

Imate par mlečnih fantalinov. To so Hanzlnov Andrej in še en par tam v Voglah, da vam pomagajo kričati in lajati po Podgradu. Boji se pa vse eno ta možak, ker vedno govori, da ako „Slavi“ zmagajo, bo prodal in se podal v avstrijski raj. Res bi bilo dobro, da bi odšel. Nihče ne bo jokalo za teboj. Ako bodeš pa na svojo zmago čakal, ti bodo pa lasi osiveli in nazadnje boš še v Jugoslaviji pokopan. Zato pa bomo pri glasovanju enkrat za vselej napravili konec tebi in tvojim pobalinom, ter alarmirali vašo godbo, katero imate v Voglah — že itak pripravljenó, vas vse skupaj spremili do meje ter oddali deželi banditov. Za slovo si boste pa lahko zagodli — Bog ohrani Bog, obvari vse nemčurje v Podgradu. Seboj boste pa lahko vzeli sladkor in vse, kar boste sedaj zastonj dobili v N. Avstriji. Si li razumel, gospod Luschnigg? Vaščan.

Kapla na Dravi. Kako so se že razredčile vrste nemškutarjev, se vidi iz tega, da morajo pobrati vsakega otroka. Tako je korakal med prvimi folksverovskimi vrstami dne 5. sept. na Bistrici Eržen Franc, otrok, ki še ni star niti 14 let. Banda, ali vas ni sram? Lani ste dali v roke puške 15, 16 letnim, letos pa napravljate aufmars s smrkvci, ki še niti 14 let niso stari! Trotelne in otroke še imate, vse drugo se vas že od daleč sramuje. Zec, lahko si ponosen na svojo gardo! Gotovo boš zmagal ž njo!

Kapla na Dravi. Kake ljudi imajo še Nemci na svoji strani, to vidimo na Francu Erženu. Ta človek nosi še zdaj svinec v sebi — v spomin na nemške forštnarje. Kljub temu pa dela za iste. Ali je pozabil, koliko je trpel radi njih? Ali je pozabil, kako jih je preklinjal? Potem se ne smemo čuditi, da je pozabil tudi to, da je sin slovenskih starišev.

Svetna vas v Rožu. V naši vasi postaja vedno bolj lušno. Nemci so začeli kazati, koliko jih je. Veliki Nemec „Nuč“, kateremu stari ljudje „antikrist“ pravijo, je letal okrog, kakor znorel teliček. Razobešal je belo-rdeče zastavice, kamor je le mogel. Pri tem delu mu je pomagal Košičev sinček. Baje so hoteli fane šteti, da bi imeli temveč procentov. Gospod Krašnigg pa je razobesil belo, rudečo, rumeno tako, ker je stem pokazal, da je pri njem „sitz generalštaba“. V soboto zvečer pa je dobila „monšoft“ od generala „tapferkeits-medalje“. Predlagali bi še, da bi dobil „Nuč“ „lauferorden am Bande der kšajthajt“ za njegove leistunge pri raznašanju letakov. V nedeljo je šlo vse v Borovlje, kar ima noge. Bilo jih je zelo veliko, okoli 50, vsi „štim-berechtigt“. Pa čuda, prišli so nazaj vsi poparjeni. Pepček je hitro pobral svoje fane. Zakaj pa? Ja, ker so v Borovljah psa poko-

pali. Jezijo se, ker niso mogli vse ljudi skup spraviti. Prezident republike „Dravle pri Sv. Jakobu“ je pravil „fünfundzwanzig Wagen sind angehalten worden“. Pa ta še ni vseh videl. Habnarjev Jozef jih je naštel 30. Nekateri celo 45. Ja, ja fantazija! Kadar bomo mi auf-marširali, tedaj pa štejte! Do 10 sept. bomo še gledali nemčurske fece nad našimi glavami, potem pa bo „Schluß mit Jubel“ na vekomaj. Amen.

Politični pregled.

Volitve v novi državni zbor so razpisane za november. Pri nas se razpišejo takoj po plebiscitu.

Naše čete v Albaniji prodirajo. Skader, največje albansko mesto, je pred padcem.

Jugoslovansko-bolgarska zveza. V Beogradu se mude te dni bolgarski politiki, ki skušajo doseči defenzivno zvezo z Jugoslavijo.

Regent Aleksander se je mudil te dni v Zagrebu. Dasiravno obisk ni bil napovedan, je bil regent vendar predmet pristrčnega pozdravljanja.

Dnevne vesti.

Svetna vas. Korajžni J. ž. Krassnigg, pd. Kosičev Pepčev je skril po porazu, ki so ga doživeli folksrauberji dne 5. sept. na Bistrici, vse svoje štiri zastave.

Za občino Grabštanj se bodo vršili sodni uradni dnevi v zadnjem četrtletju tega leta vedno vsaki prvi četrtek v vsakem mesecu, to je dne 7. oktobra, 4. novembra in 2. decembra t. l. vsakokrat s pričetkom ob 9. uri v občinski pisarni v Grabštanju.

Društvo slovenskih absolventov kmetijskih šol v Ljubljani (Tivolj) priredi v dneh 2.—3. oktobra poučni izlet na kmetijske šole v Št. Juriju, Mariboru in Velikovcu. Člani in oni, ki mislijo še pristopiti k društvu, naj prijavijo svojo soudeležbo najkasneje do 19. septembra t. l. na naslov društva. Polovična vožnja je zasigurana.

Poslano.

Po Vobrskih gorah, Djekšah in Hudem kraju zlorabljajo nemški agitatorji moje ime ter pravijo, da sem sedaj tudi jaz prišel k pameti in prestopil na nemško stran. Trdijo, da se kesam, ker sem dosedaj bil s Slovenci. Glavni kolovodja te nemčurske laži je Hans Šlapanar pri Jamniku v Hudem kraju. Ima več pomagačev, ki bi se radi rešili Nemško Avstrijo z lažjo. Če pravijo, da sem se jaz spametoval, je dobro. Čas bi bil, da bi se tudi Šlapanar in njegovi backi. Nikdar še nisem zabavljajl čez poštene Nemce, še manj pa čez Slovence. Nočem biti Judež, da bi zasramoval svoj narod in svoje ljudi, ki so Slovenci kakor jaz. Poznam pridno, pošteno in trdno slovensko ljudstvo v Hudem kraju, kjer sem se rodil, in na Djekšah, kjer sem obiskoval šolo in cerkev do letošnjega leta, poznam tudi kmete po Vobrskih gorah in ljudje poznajo mene. Leta 1914 so me nemčurji spravili k vojakom ter mi povročili veliko škodo,

lansko leto so me hoteli pri Kočmarju ujeti in zapreti, moral sem bežati. Pozneje me je Kočmar tožil, najel je pričo, ki je pričala najbrž za denar, da sem jaz hujskač. Kočmar pa zaveden Slovenec, kar so takrat v Velikovcu po sili verjeli. Napravili so iz ovce volka in iz volka ovco. Moje priče se sploh ni zaslusalo. Morda nemčurji mislijo, da bi bil radi takšne hinavske lumparije tudi že jaz nemčur? Se motite! Ob vse so me spravili nemčurji. 5 let sem stradal v svetovni vojni, 5 mesecev na lanskem begunstvu, letos so mi ukradli še kolo in sedaj naj bi bil nemčur, izdal naj bi sebe in svoje drage Gorjance sestradani Nemški Avstriji, da bi morali oddajati premoženje, da bi se jim rekvirirala živina in žito, da bi jih napadli zopet nemški berači, ki so v vojni kar trumoma drli na Djekše, da bi jih izdal nemčurskim telovajem, ki bi zopet pretepali fante po Hudem kraju in kradli živino, žito, meso, mošt in vse, kakor lani, da bi izginil slovenski jezik iz šole, iz cerkve in iz uradov, namesto tega pa prišla nemška rdeča garda, sestavljena in platnbrüderjev, ter strahovala nemčurje prav tako kakor Slovence. Take slabe vrste človek nisem, kakor ni noben Slovenec, še manj pa kak Gorjanec. Sem in ostanem Slovenec. Če mi kak Jamnikov Šlapanar dokaže, da sem kedaj agitiral za nemčurje, mu plačam takoj 1000 kron. Če mi pa tega ne dokaže, je pa lažnivec skoz in skoz. Nemški pregovor se glasi: „Junger Lügner, alter Dieb“.

V Velikovcu, dne 9. sept. 1920.

Juri Gözell t. r.

Slive in jabolka

vsako količino kupuje ravnateljstvo hotela „Klopinsko jezero“.

Dr. Josip Grablovic

je otvoril svojo odvetniško pisarno v Ljubljani, Sodna ulica 11, telef. štev. 454.

Gobe! Kupujem po najvišjih dnevni cenah vsako množino suhih in svežih gob. Trgovina J. P. Končar, Pilberk.

Kupim

eno večje in eno malo posestvo, kakor tudi eno boljše gostilno, restavracijo, hotel, mlin ali žago. Navedena podjetja vzamem tudi v najem. Ponudbe z natančnim popisom in ceno na

Andrej Marinc, Gomilsko pri Celju.

Najlepši izlet na Koroško

je na Klopinsko jezero. Vse leto odprt Hotel. Izvrstna oskrba. Sankališče in drugi zimski športni prostori v pripravi.

Dopisovati si želita

dva mlada gospodičinama — Korošicami. V slučaju dobrega uspeha se tudi poročita. Ponudbe pod šifro: „Ciril in Metod“ poštroležeče, Grabštanj.

Mlad posestnik, čiste preteklosti, se želi znebiti z gospodščino ali mlajšo vdovo, ki bi imela nekaj premoženja, posestvo ali kak drug pogoj za srečen dom. Ponudbe s sliko, ki se na zahtevo vrne, na upravo lista pod „Posestnik“.

Organist in cerkovnik, 24 let star, absolvent orglarske šole, išče primerne službe po plebiscitu. Naslov pove upravnistvo „Koroška“.

Vnovčevalnica z živino in mast v Ljubljani kupuje po svojem zastopniku tudi na sejnih v Velikovcu in Pilberku zase klavno živino, v kolikor je potrebuje.

Kdo je našel dežnik?

Nekdo, ki se je 5. t. m. peljal z velikovškega shoda, je zgubil dežnik. Kdor ga je našel, naj ga odda v poštini v Dobri vasi.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odloka deželne vlade za Kranjsko v Ljubljani z dne 18. julija 1899., št. 10.595, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporočil dne 28. julija 1899., št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, redilni prašek, za prasiče in za vsako živino, lekarnarji, trgovci, drogist in kramarji prosto prodajati. Mastin je kot prosti obrtni predmet oglašen. V Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 28.561.

Ako Mastina v lekarnah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane K 30.50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftol-mazilo) uniči pri ljudih garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni in izpuscaje; pri živini uniči garje. Lonček tega mazila velja po pošti 12 K 50 v.

Lekarnar Trnkoci v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Pozor! — Slovenski urar. — Pozor!

Naznanjam slavnemu občinstvu otvoritev svoje delavnice za popravljanje ur vsake vrste in sistema. Potrudi se bom, da ustrežem sl. občinstvu hitro in zanesljivo, ter prošim za obisk. Avberšek Gaspar, urar, Velikovec, v Čarfovi hiši.

Proda se fino moško kolo

(Freilauf). Pnevmatika dobra. Cena nizka. Gregor Kanzi, v Molovi kajži na Hrastnici p. Rudu.

Proda se 13—15 centov slame.

Poižve se pri Anastaziji Trtnik, Grebinski kloster. Cena po dogovoru.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menlice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.